

Ce-o face mama?

Daniela Achim Harabagiu

Ce-o face mama?
Mă întrebă într-o doară, al meu frate,
Iar eu rămân deodată uimită, așa...
Și-i spun: - nu știi că a plecat departe,
În lumea celor dreți și-a celor nevăzute?
Mă uit în ochii lui, socot și-ntreb și eu:
Și totuși, ce-o face mama?

O fi găsit acolo sus în ceruri,
Să-i treacă de urât, de osteneală sau de doruri,
Un pui de asin, cu lapte praf să-l crească,
Sau cu a Lui Dumnezeu hrană Cerească,
Un vraf de cărți, să le citească,
Copiilor din cer, nainte de culcare,
Cu zâne, zmei și feți frumoși, povești nemuritoare?

Azi, tare un fior m-a zguduit, o amintire,
De parcă i-am simțit, prezența aieva lângă mine,
La întrebarea lui, nu pot găsi nici astăzi un răspuns,
Nu știu să deslușesc, misterul acesta nepătruns,
Și-atunci, rămâne această întrebare:
Ce-o face mama?